

[Løje.]

Landbrugsministeren har — saa vidt jeg skønner — taget et meget væsentligt Hensyn til de fremsatte Ønsker om Lempelser. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at Ministeren har strakt sig meget vidt, endogsaa saa vidt, at det paa nogle Punkter maaske havde været bedre, det ikke var sket. Men naar Ministeren sammen med Veterinærautoriteterne har gjort det, maa man vel gaa ud fra, at det maa anses for forsvarligt.

Lempelser er saaledes indført i § 1, 4de Stykke, om Adskillelse af tuberkulose og ikke-tuberkulose Dyr ved Slagtekvægmarkederne, i samme Paragrafs 6te Stykke angaaende Vandingsstederne, hvor Afstanden er ændret fra 2 km til 200 m, i § 2, 2det Stykke, angaaende Skoldning af Transportpande paa Mejerierne, og i § 16, hvor Bestemmelserne angaaende Forsikring af tuberkulose Dyr er fuldstændig omkalfatrede, saa de fjerner sig meget fra det oprindelige Forslags Bestemmelser.

Jeg vil gerne yde den højtærede Landbrugsminister min Anerkendelse, fordi han prøver paa at faa det til at glide paa lempelig Vis. Men skal vi gaa endnu videre med at afsvække Virkningerne af disse Foranstaltninger, saa bliver det hele ikke nær saa værdifuldt, som det burde være, og jeg vil være tilbøjelig til at mene, at hele dette store og omfattende Lovkompleks saa ikke vil faa den tilsigtede Virkning.

Jeg er fuldkommen enig i den Udtalelse, der har været fremsat i Bladet „Vestkysten“, hvori man siger — jeg beder om Tilladelse til et ganske kort Citat —

„hvis det engang kan siges, at under den store Krig, under Besættelsen, samlede dansk Lovgivning og dansk Landbrug Kræfterne om at udrydde Husdyrtuberkulosen, saa er dette ikke noget helt daarligt Eftermæle“.

Jeg vil gerne, saa indtrængende jeg kan, anbefale, at dette Lovforslag ophøjes til Lov uden videre Lempelser.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg har den store Glæde at kunne takke samtlige Ordførere for en særdeles velvillig Modtagelse af det foreliggende Lovforslag. Naturligvis er Varmen i Anbefalingerne noget forskellig. Det er den dels af saglige og stedlige Grunde, og dels maaske ogsaa paa Grund af Temperamentet. Men selv om der nu er fremsat enkelte Ønsker om skærpede Krav fra visse Ordføreres Side og fra anden Side om at lempe Kravene, saa er det alligevel min

Opfattelse efter at have hørt de forskellige Udtalelser, at der er stor Sandsynlighed — for ikke at sige Sikkerhed — for, at der kan opnaas Enighed i Udvalget om Gennemførelse af Lovforslaget.

Naar jeg har en saadan Tro og jeg i dette Tilfælde er i Besiddelse af denne Optimisme, er det, fordi jeg har det Indtryk, at der gennem alle Udtalelserne gaar den Opfattelse, at det, det gælder om nu, er, at man beskytter det Arbejde, der er gjort for Kvægtuberkulosens Bekæmpelse, i betydelig højere Grad end hidtil, og at man ogsaa ved Lovgivningsforanstaltninger retter en stærk Opfordring til Ejere af ikke-rensede Besætninger om nu at tage fat, idet man indfører Bestemmelser, der betyder en direkte Fordel for dem, der renser deres Besætninger.

Endelig er man sikkert ogsaa fra alle Sider enig om, at en forceret Tuberkulosebekæmpelse kan blive for kostbar for dem, der er tilbage og ikke har økonomisk Kraft til at gennemføre den. Derfor maa man paa visse Punkter have andre Bestemmelser i de Dele af Landet, hvor man ikke er saa langt fremme, end man har i den øvrige Del af Landet. Jeg tænker her først og fremmest paa den Bestemmelse, som er omtalt af forskellige Talere, Bestemmelsen i § 1, 4de Stykke, hvor der er Tale om en Adskillelse paa Slagtekvægsmarkedet mellem rene og urene Dyr. Det er her foreslaet fra en enkelt Side, at den Tidsfrist, der er sat paa 1 Aar, bliver ændret. Her vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der idette Stykkes sidste Punktum staar, at Ministeren er bemyndiget til efter Indstilling af vedkommende Landbo- og Husmandsforeninger at forlænge den fastsatte Frist. Dette er efter min Mening den rigtige Form; jeg synes ikke, man skal fastsætte en længere Tidsfrist for hele Landet. Der, hvor man kan gennemføre Bestemmelserne, gælder det om at faa dem gennemført snarest muligt, men hvis Organisationerne mener, at det er uoverkommeligt af forskellige Grunde, kan der gives Dispensation for 1 Aar eller 2 Aar eller 3 Aar, jeg tør ikke sige hvor længe.

Jeg tror ikke paa, at det vil skade Tuberkulosebekæmpelsen, at man har en saadan Dispensionsbestemmelse, men jeg er bange for, at hvis man gaar over til at sige, at Fristen skal være paa 3 eller 4 Aar i Stedet for 1 Aar, vil det ikke være gavnligt. Jeg tror, at det for de Egne, der bliver tilbage — og jo færre Pletter der bliver, des bedre —, vil det komme til at staa saaledes, at de ogsaa er nødt til at